

Un grup d'empresaris va pressionar Puigdemont i Junqueras per frenar «in extremis» la DUI

Un nucli reduït de membres del "establishment", amb Joaquim Coello al capdavant, es van citar amb el president i el vicepresident el 27-O quan la declaració ja estava encarrilada | L'escena es detalla en el llibre "Los entresijos del procés" d'Oriol March, periodista de Política de NacióDigital

<style>

```
.contingutnacioidigital #columnanotigran .noticia h1 {
```

```
  font-size: 48px;
```

```
  line-height: 50px;
```

```
}
```

```
</style>
```


Carles Puigdemont, Oriol Junqueras i Carme Forcadell, després de la proclamació de la República Foto: Josep Maria Montaner

A partir del dia 1 d'octubre, amb la celebració del referèndum i les càrregues policials en la ment de tots els actors polítics, socials i econòmics del país, els cercles de poder empresarial del país van multiplicar les maniobres per frenar la declaració de la independència (<https://www.nacioidigital.cat/noticia/141454/parlament/declara/independencia>) i pressionar per

tal que Carles Puigdemont convoqués eleccions. Fins al punt que, hores abans de la proclamació de la República al Parlament, un nucli reduït de membres de l'*establishment*, amb Joaquim Coello al capdavant, es van citar -per separat- amb Puigdemont i el vicepresident Oriol Junqueras.

L'escena apareix relatada al llibre *Los entresijos del procés* (<https://www.catarata.org/libro/los-entresijos-del-proces-79519/>) (Los Libros de la Catarata), escrit per Oriol March, periodista de la secció de Política de **NacióDigital**. Coello -president de la Fundació Lluís Carulla i directiu de companyies com ISS, Gamesa i Applus- va assistir a les trobades acompanyat d'altres dirigents com Marian Puig -alt responsable d'Isdin-, i van voler enviar un missatge als alts responsables governamentals: calia aturar la declaració de la independència per fer un últim intent a Madrid que frenés l'aplicació del 155, que en aquell moment ja s'estava debatent al Senat i que s'acabaria aprovant amb els vots de PP, PSOE i Ciutadans (<https://www.naciodigital.cat/noticia/141452/senat/aprova/liquidar/autonomia/destituir/govern>) .

Junqueras va retreure que als empresaris que el van anar a veure "no els interessava el país" i els va recordar la inacció durant les retallades

Els representants de l'*establishment* van traslladar a Puigdemont que proclamar la República era una "bogeria", i el president els va desafiar a convèncer Junqueras. El cap de files de Junts per Catalunya encara tenia molt presents els esdeveniments del dia anterior -quan la pressió d'ERC i la negativa de Mariano Rajoy a enviar senyals per aturar el 155 si es convocaven eleccions (<http://www.naciodigital.cat/noticia/141352&passaact=bc72ac8a21e9d26d02c9b633e7ce8bcd&re novaportada=1>) -, i per això va recomanar als empresaris que se citessin amb el vicepresident. La reacció del líder d'ERC, per cert, no va ser precisament amable: "A vosaltres el país no us importa". També els va retreure que no fossin combatius amb les retallades pressupostàries imposades per Madrid en els últims anys.

Un altre dels actors decisius en els contactes entre l'empresariat i el Govern va ser el notari Juan José López Burniol, vicepresident de la Fundació Bancària La Caixa i alt responsable del Cercle d'Economia. Coello, Puig, López Burniol i Emilio Cuatrecasas, cap a l'estiu, ja s'havien posat en contacte amb el lehendakari Iñigo Urkullu, que va ser una peça decisiva en la interlocució entre l'Estat i la Generalitat. Urkullu va passar bona part de l'octubre escrivint propostes de negociació que enviava a Puigdemont, a l'exconseller Santi Vila i de les quals també en va fer partícip la coordinadora general del PDECat, Marta Pascal, partidària -com Vila i Artur Mas- d'anar a noves eleccions.

Contactes a totes bandes

Aquells dies, segons relata el llibre, les pressions es van multiplicar en totes direccions. Mas va ser un dels qui més trucades va rebre d'altres dirigents empresarials -de La Caixa, Gas Natural, el Banc Sabadell i Abertis, entre d'altres-, els quals li reclamaven que convencés Puigdemont per descartar la declaració de la independència amb l'argument que suposaria una "bomba" per a l'economia catalana. El president del Cercle d'Economia, per exemple, va fer servir aquesta expressió exacta davant Puigdemont en una reunió el 7 d'octubre a la delegació del Govern a Girona.

El president també va rebre les visites a Palau d'empresaris defensors del dret a decidir -Carles Colomer i Felip Massot, entre d'altres- que li insistien en la convocatòria d'eleccions. "Puc ser un patriota, però no vull que feu l'imbècil", es va poder escoltar aquells dies en les reunions més

restringides de Puigdemont amb representants de l'empresariat. "Anem cap a l'abisme", l'insistien. El president es va citar personalment amb Josep Oliu, president del Banc Sabadell, poc abans que l'entitat bancària mogués la seu a Alacant (<http://www.naciodigital.cat/noticia/139876/banc/sabadell/aprovava/aquesta/tarda/trasllat/alacant>) . Malgrat les diferències polítiques entre Oliu que va traslladar al PDECat el malestar per la situació política amb cruesa- i el president, els dos mantenen una bona relació. El màxim dirigent del Sabadell també va citar-se amb Junqueras.

Josep Oliu i Carles Puigdemont, en una imatge d'arxiu Foto: ACN

Un altre dels personatges de primera fila que van arromangar-se per fer d'intermediari entre empresaris i alts dirigents del procés va ser Andreu Mas-Colell. L'exconseller d'Economia en els governs de Mas va promoure sopars amb responsables sobiranistes i empresaris -entre els quals Salvador Alemany, màxim dirigent d'Abertis, per mirar de "reconduir" la situació. També va jugar un paper durant el mes d'octubre David Madí, conseller àulic de Mas i teòricament allunyat de la primera fila. Malgrat els esforços, cinc de les sis empreses catalanes de l'Íbex-35 van traslladar la seu social fora de Catalunya. Només una de les grans companyies del país, Agbar, ha obert explícitament la porta a tornar (<http://www.naciodigital.cat/noticia/140877/agbar/reubicara/seu/social/barcelona/quant/es/recuperi/estabilitat>) .

Empresaris favorables al dret a decidir van dir a Puigdemont que el país "anava cap a l'abisme" si es declarava la independència

El llibre explica, a banda, la retirada de dipòsits després de la fuga de les principals entitats financeres del país va generar tensions dins del sobiranisme. L'Assemblea Nacional Catalana (ANC), per exemple, no secundava de manera entusiasta la iniciativa, que es va haver d'ajornar en una ocasió. L'estat major del procés, que havia dissenyat la proposta, volia que els efectes es notessin especialment en el Sabadell i en La Caixa. Isidre Fainé, al capdavant del gegant financer de la Diagonal, va mantenir aquells dies contactes durant el mes d'octubre que van arribar fins a La Zarzuela.

Oriol March, periodista de NacióDigital Foto: José M. Gutiérrez